

OSIB

Orquestra Simfònica
Illes Balears

ORQUESTRA SIMFÒNICA ILLES BALEARS

06.03.2025 | 20.00 H

AUDITORIUM DE PALMA

N. 6

Piano
Martín García
Director
Víctor Pablo Pérez

E. Grieg
Concert per a piano
D. Xostakóvitx
Simfonia núm. 11 "l'any 1905"

Entrades: Taquilles Auditorium de Palma
www.simfonicadebalears.com

Programa

35'

Concert per a piano en la menor, op. 16
Edvard Grieg (1843-1907)

Allegro molto moderato - Animato
Adagio
Allegro moderato molto e marcato

20'

PAUSA

65'

Simfonia núm.11 en sol menor “L’any 1905” op.103
Dmitri Xostakóvitx (1906-1975)

Plaça del Palau (Adagio)
9 de gener (Allegro-Adagio-Allegro-Adagio)
Memòria eterna (Adagio)
Tocsin (Campana d’alarma) (Allegro non troppo)

Martín García, Piano

Víctor Pablo Pérez, director

Orquestra Simfònica Illes Balears

Crèdit editorial

Simfonia núm.11 de D. Xostakóvitx, Boosey & Hawkes

El folklore de Grieg, els himnes revolucionaris de Xostakóvitx **Fernando Merino**

La proposta d'avui vespre és interessant. Un convidat a reviure el romanticisme tardà d'Edvard Grieg a través de la seva obra més cèlebre, el Concert per a piano i orquestra; i a observar la influència de Mahler en les simfonies de Dmitri Xostakóvitx, en aquest cas, en la monumental Núm.11.

Grieg lluità a contracorrent per a establir la seva identitat nacional, en un context dominat per la influència alemanya, aconseguí de conciliar els canvis de tendència –com ho feren Sibelius a Finlàndia, o Dvorák a la Bohèmia–, i consolidà el nacionalisme en la música clàssica. Es pot dir que el programa convida a reflexionar sobre un canvi de cicle amb dues opcions. Quant a Xostakóvitx, la simfonia que escoltarem data de 1957. Aleshores ja havia superat les dues denúncies de 1936 i 1948, que l'acusaven d'escriure música decadent i reaccionària, allunyada del realisme socialista. De fet, tots dos, Grieg i Xostakóvitx, s'enfrontaren a pressions externes.

Grieg rebé de Liszt el consell de no deixar-se intimidar; i valorava, de Schumann, la contribució als nous corrents, en un entorn musical lligat a la tradició. El concert d'avui s'estrenà el 1869, i Grieg va revisar-lo fins a set vegades –la darrera versió, quan ja estava a punt de traspassar el 1907, és la que se sol representar actualment. Grieg, que va morir el 1907, i Xostakóvitx, nascut el 1906, visqueren segons sengles circumstàncies en moments canviants en l'esdevenir de la música clàssica. El primer acomiadava el segle XIX, la fi d'una època; el segon, visqué immers en un moment convuls, amb la frontera de Mahler com a darrer capítol del simfonisme convencional.

Grieg, del qual escoltarem la primera part de l'única obra concertant, encarna la continuïtat d'un procés i ens remet als seus anys al Conservatori de Leipzig; allà descobrí apassionadament el Concert per a piano de Robert Schumann, en la tonalitat del qual escrigué precisament la pròpia composició: un inici sòlid, universalment conegut i amb una intensitat semblant. Les seves melodies són llampants, accessibles i commovedores, i reflecteixen la influència del folklore noruec. Intensitat al primer moviment, delicadesa al segon i el tancament d'un final vibrant. Durant el recorregut pels tres moviments, Grieg introdueix passatges tècnicament desafiants, reclamant virtuosisme i expressivitat al solista. Avui dia, és una peça essencial del seu llegat i un dels concerts més populars. D'altra banda, les nombroses modificacions en tres dècades semblen indicar la profunditat de l'impacte que tingué en Grieg –d'adolescent– l'escolta de Robert Schumann, interpretat per Clara Schumann.

Xostakóvitx estava lligat de peus i mans pel realisme socialista, que no cercava l'exaltació ètnica, ni menys encara una continuïtat amb les 'tendències burgeses' del passat. L'imperatiu era la submissió al realisme socialista, i n'hi ha que entenen que el compositor era en realitat un dissident, malgrat que als anys seixanta formés part del Soviet Suprem de l'URSS.

Mentre que la Simfonia Núm. 7, una de les seves peces més conegudes, formava part de la trilogia de simfonies de guerra (amb la Núm.8 i la Núm.9), en el cas de la Simfonia Núm.11 es tractava de commemorar la Revolució d'Octubre. És coneguda amb el subtítol 'Any 1905', en referència a la revolta del poble rus contra el règim del tsar Nicolau II; i el detonant és el que es coneix com el Diumenge Sagnant, per la massacre de milers de manifestants indefensos a les portes del Palau d'Hivern. S'hi citen nou cançons revolucionàries, repartides en un recorregut que no ha de considerar-se incidental, sinó més aviat una reflexió a propòsit d'aquells esdeveniments, i en última instància, l'exaltació de l'heroisme del poble rus.

A Dmitri Xostakóvitx li interessava ressaltar la massacre de camperols i obrers, vet aquí per què l'estructura de la simfonia respon a moviments en els quals s'assenyala La plaça del palau (1), El 9 de gener (2), In Memoriam (3) i Alarma (4). Precisament és al tercer moviment que el compositor introdueix l'himne revolucionari Víctimes immortals, també emprat al funeral de Lenin el gener de 1924. Cal interpretar en aquest sentit que els himnes revolucionaris esdevenen el leitmotiv d'aquesta simfonia, tal com Xostakóvitx apunta als seus escrits: «Estim aquest període, del qual trob una expressió clara a les cançons dels treballadors. El seu llenguatge musical, sens dubte, serà proper pel que fa a caràcter a la cançó revolucionària russa». Per aquesta simfonia, l'autor rebé el Premi Lenin.

Per ironia del destí, devers la mateixa data (l'any 1956) hi havia hagut la revolta popular als carrers de Budapest, esclafada pels tancs russos del Pacte de Varsòvia. Xostakóvitx degué tenir al cap el que passava a Budapest, mentre escrivia la seva simfonia?

Dues personalitats dissemblants, però cridades a llegar-nos obres de sublim permanència. Perquè el Concert per a piano i orquestra de Grieg i la Simfonia Núm.11 de Xostakóvitx tracten d'això mateix. Dues peces singulars creades en temps de profunda convulsió al llindar del canvi. En definitiva, avui vespre viatjarem des del folklore reivindicat per Edvard Grieg, als himnes revolucionaris exhibits per Dmitri Xostakóvitx.

El folclore en Grieg, los himnos revolucionarios en Shostakóvich **Fernando Merino**

Interesante la propuesta de esta noche, por lo que tiene de invitar a revivir el romanticismo tardío de Edvard Grieg a través de su obra más célebre, el ‘Concierto para piano y orquesta’ o la influencia de Mahler en las sinfonías de Dmitri Shostakóvich, en este caso la monumental ‘número 11’. Grieg, además, luchó contracorriente para establecer su identidad nacional en un contexto dominado por influencias alemanas, y aun así consiguió conciliar los cambios de tendencia, como hicieron Sibelius en Finlandia o Dvorak en Bohemia, afianzando el nacionalismo en música clásica. Digamos que esta noche invita a reflexionar sobre un cambio de ciclo según dos opciones.

En cuanto a Shostakóvich, la sinfonía que vamos a escuchar data de 1957, superada ya las dos denuncias que recibió, en 1936 y 1948, acusándole de escribir música decadente y reaccionaria, alejada del realismo socialista. En realidad, ambos, Grieg y Shostakóvich, se enfrentaron a presiones externas.

En el caso de Grieg, recibió de Liszt el consejo de no dejarse intimidar, al tiempo que valoraba de Schumann su contribución a las nuevas corrientes, en un entorno musical ligado a la tradición. El concierto de esta noche se estrenó en 1869, y lo revisó Grieg hasta en siete ocasiones, siendo la última de ellas próxima a su muerte en 1907 la que suele representarse hoy en día.

Grieg, fallecido en 1907 y Shostakóvich nacido el 1906, vivieron cada uno según sus circunstancias momentos cambiantes en el devenir de la música clásica; el primero despidiendo el siglo XIX, final de una época, el segundo inmerso en un momento convulso, con la frontera de Mahler como último capítulo del sinfonismo convencional. Grieg, de quien escucharemos en la primera parte su única obra concertante, viene a encarnar la continuidad de un proceso remitiéndonos a los años en el Conservatorio de Leipzig donde descubrirá apasionadamente el ‘Concierto para piano’ de Robert Schumann en cuya tonalidad escribirá precisamente su composición: comienzo sólido, universalmente conocido, y con parecida intensidad. Sus melodías son muy llamativas, accesibles y conmovedoras, reflejando la influencia del folclore noruego. Intensidad en el primer movimiento, en el segundo delicadeza, y para cerrar un final vibrante. Durante el recorrido de los tres movimientos Grieg introduce pasajes técnicamente desafiantes, reclamando del solista virtuosismo y expresividad. En la actualidad es una pieza esencial de su legado y uno de los conciertos más populares. Por otra parte las numerosas modificaciones, a lo largo de tres décadas, parecen indicar la profundidad del impacto que supuso para Grieg escuchar siendo adolescente la obra de Robert Schumann, que descubrió viendo a Clara Schumann interpretarla.

Shostakóvich estaba maniatado por el realismo socialista, que no buscaba exaltación étnica y menos seguir las ‘tendencias burguesas’ del pasado. El imperativo era la sumisión al realismo socialista, pese a lo cual hay quienes entienden que el compositor en realidad era un disidente oculto, a pesar de que en los años 60 formase parte del Soviet Supremo de la URSS.

Si la ‘Sinfonía número 7’, una de sus más conocidas, formaba parte de la trilogía de sinfonías de guerra, junto con la 8 y la 9, esta vez se trataba de conmemorar con la ‘Sinfonía número 11’ la Revolución de Octubre. Se la conoce por el subtítulo ‘El año 1905’ al tomar como referencia la revuelta del pueblo ruso contra el régimen del zar Nicolás II, cuyo detonante será el que se conoce como, Domingo Sangriento, debido a la masacre de miles de manifestantes indefensos a las puertas del Palacio de Invierno.

En ella se citan nueve canciones revolucionarias, repartidas en un recorrido que no cabe considerar incidental, sino de reflexión a propósito de aquellos sucesos, y en última instancia de exaltación del heroísmo del pueblo ruso.

A Dmitri Shostakóvich le interesaba subrayar la masacre de campesinos y obreros, de ahí que la estructura de la sinfonía responde a movimientos en los que se subraya la plaza del palacio (1), 9 de enero (2), In Memoriam (3) y Alarma (4). Precisamente en el tercer movimiento es donde introduce el compositor el himno revolucionario ‘Habéis caído como víctimas’ también utilizado en el entierro de Lenin en enero de 1924. Cabe interpretar en este sentido que los himnos revolucionarios se convierten en el leitmotiv de esta sinfonía, como Shostakóvich recoge en sus escritos: “Amo ese período, del cual encuentro una clara expresión en las canciones de los trabajadores. Su lenguaje musical, sin ninguna duda, será cercano en su carácter a la canción revolucionaria rusa”. Por esta sinfonía recibió su autor el Premio Lenin.

Ironías del destino, por aquellas mismas fechas (1956) había tenido lugar la revuelta popular en las calles de Budapest, aplastada en noviembre de aquel año por los tanques rusos del Pacto de Varsovia. ¿Estuvieron los sucesos de Budapest en la mente de Shostakóvich mientras escribía esta sinfonía?

Dos personalidades dispares, aunque llamadas a legarnos obras de sublime permanencia. Porque de eso va el ‘Concierto para piano y orquesta’ de Grieg, y la ‘Sinfonía número 11’ de Shostakóvich. Dos piezas singulares llegadas en tiempos de profunda convulsión y en puertas de cambios. En definitiva, esta noche viajaremos desde el folclore reivindicado por Edvar Grieg a los himnos revolucionarios exhibidos por Dmitri Shostakóvich.

Grieg's folklore and Shostakovich's revolutionary hymns **Fernando Merino**

This evening's programme is interesting, since it invites to revive Edvard Grieg's late Romanticism through his most celebrated work, the Concerto for piano and orchestra; and to observe Mahler's influence in Dmitri Shostakovich's symphonies, including the monumental Symphony No.11.

Grieg fought against the current to establish his national identity, in a context dominated by German influences, and managed to blend the changes in trend –the way Sibelius did in Finland, or Dvorák in the Bohemia–, and secured Nationalism in Classical music. The programme invites us to reflect on two different options to change cycles. The symphony by Shostakovich dates from 1957. By that time, he had already overcome two accusations (1936 and 1948) of writing decadent and reactionary music, far from Socialist Realism. In fact, both Grieg and Shostakovich faced external pressure. Grieg was advised by Liszt not to let anyone intimidate him; and, from Schumann, he valued contribution to new currents, in a musical context tied to tradition. This evening's concerto was premièred in 1869, and Grieg would review it up to seven times –the last version, around the time of his death 1907, is the one which we usually hear nowadays. Grieg died in 1907, and Shostakovich was born in 1906, but both lived under the circumstances of changing times for Classical music.

The first waved the 19th century goodbye, the end of an era; the second, immersed in a turbulent moment, with Mahler's frontier as the last chapter of conventional symphonism. From Grieg, we are going to listen to the first part of his only concert piece. He incarnated the continuity of a process and takes us back to his time at the Leipzig Conservatory; there, he passionately discovered Robert Schumann's Piano concerto, and he wrote his own composition in the same tone: a solid beginning, which is universally known and similarly intense. His melodies are bright, accessible, and moving, and they display the influence of Norwegian folklore. Intensity in the first movement, delicacy in the second and a vibrant finale for closure. During these three movements, Grieg introduces technically challenging passages, which demand virtuosity and expressivity from the soloists. Today, this is an essential piece within his legacy and one of the most popular concerts. On the other hand, the many modifications in three decades seem to indicate the deep impact of Grieg's listening to Robert Schumann (interpreted by Clara Schumann).

Shostakovich was tied hand and foot by Socialist realism, which did not look for ethnic exaltation or wished to follow the 'bourgeois trends' of the past. The imperative was submission to Socialist realism itself, and there are still some who venture that the composer was actually dissident, despite the fact that he was part of the Supreme Soviet of the USSR in the 1960s.

While Symphony No. 7, one of his best-known works, was part of the trilogy of war symphonies (with No.8 and No.9), Symphony No. 11 was about commemorating the October Revolution. It bears the subtitle 'Year 1905', as a reference to the revolution of the Russian people against the regime of Tsar Nicholas II; and the trigger is 'Bloody Sunday', the episode of massacre of thousands of helpless demonstrators at the gates of the Winter Palace. Nine revolutionary songs are cited, scattered along a journey which does not have to be deemed incidental, but a reflection on the events and, eventually, the praise for the heroism of the Russian people.

Dmitri Shostakovich was interested in highlighting the massacre of peasants and workers, and that is why the structure of the symphony responds to the movements At the Palace Square (1), January 9th (2), In Memoriam (3) and Alarm (4). Precisely the third movement introduces the revolutionary hymn You fell victim, also played at Lenin's funeral in January 1924. In this sense, the revolutionary hymns become leitmotiv in this symphony, as noted by the composer himself: «I love this period, of which I find a clear expression in the workers' songs. Their musical language will, undoubtedly, be close in character to the Russian revolutionary song». Shostakovich obtained the Lenin Award for this symphony. By an ironic twist of fate, near the same date (in 1956) there had been a popular riot in the streets of Budapest, which was crashed by Russian tanks, in the frame of the Warsaw Pact. Perhaps Shostakovich bore in mind what was happening in Budapest, while he wrote his symphony?

Two unlike personalities called to bequeath us with sublime, permanent works. This is what Grieg's Concerto for piano and orchestra and Shostakovich's Symphony No.11 are about. Two singular pieces created in times of profound convulsion at the brink of change. All in all, this evening we are going to travel from the vindication of folklore by Edvard Grieg, to the revolutionary hymns exhibited by Dmitri Shostakovich.

Martin Garcia

piano

Martín García

piano

cat

Martín García García (Gijón, 1996) és considerat, a 27 anys, un dels pianistes amb més projecció internacional. El 2023 oferí devers 80 concerts arreu del món (Amèrica, Àsia, Europa), i fou un any marcat pels seus debuts a Corea, Mèxic i el Brasil. També ha visitat el Japó, els Estats Units, Canadà, Polònia, Itàlia, Espanya, Portugal, Bèlgica, Lituània i Luxemburg, per a oferir recitals destacats i actuar amb orquestres de prestigi com la NHK Symphony Orchestra, Orquestra Filharmònica de Seül, Hamburg Symphoniker, Orquestra Filharmònica de Varsòvia, Orquestra Simfònica Nacional Lituana i la Brasilia Orchestra. Cal destacar que l'artista espanyol va dur a terme 70 actuacions a Amèrica, Àsia i Europa el 2022, i va aconseguir fites significatives com el debut a la Carnegie Hall de Nova York, i una gira per Japó de gran èxit, amb 25.000 assistents en 14 actuacions. García García ha rebut reconeixements importants en l'àmbit mundial, incloent-hi el primer premi al 'Cleveland International Piano Competition 2021' i el tercer lloc al 'International Chopin Piano Competition 2021'. Va publicar el seu disc de debut, Chopin and His Master, el 2022, amb producció pròpia, i el seu segon àlbum Even-Tide el 2024 a totes les plataformes digitals.

Martín García García ha actuat a festivals importants d'Europa, Amèrica i l'Àsia, on ha rebut crítiques molt positives de figures com Vladimir Krainev, Dmitri Alexeev, Arcadi Volodos, Dimitri Bashkirov, Joaquín Achúcarro i Tatiana Copeland (neboda de Serguei Rachmaninoff). El pianista espanyol ha guanyat primers premis en nombrosos concursos nacionals i internacionals de piano, essent especialment destacada la victòria al Concurs Internacional de Piano de Cleveland 2021, i el tercer lloc al Concurs Internacional de Piano 'Chopin' el mateix any. En aquest darrer, també va rebre el premi especial de l'Orquestra Nacional de la Filharmònica de Varsòvia a la millor interpretació d'un concert.

Graduat a l'Escola Superior de Música Reina Sofia, on va estudiar una dècada tutelat per Galina Eguiazarova, García García fou honorat per Sa Majestat la Reina Sofia amb el reconeixement a l'Alumne Excel·lent de la seva càtedra. Així mateix, és Màster en Piano per la Mannes School of Music de Nova York, on va estudiar amb el pianista de renom Jerome Rose durant 3 anys. L'artista asturià inicià els estudis de piano als cinc anys, amb els professors Natalia Mazoun i Ilià Goldfarb.

L'any 2022 va marcar un punt d'inflexió extraordinari a la seva carrera, amb una setantena llarga de concerts per tot el món, i va actuar en sales icòniques com la Carnegie Hall de Nova York, Suntory Hall de Tokio i l'Auditori Nacional de Música de Madrid. A més, el 2024 publicà el seu segon disc, Even-Tide a totes les plataformes digitals. L'àlbum s'enregistrà a la Sala de Concerts Nowa Miodowa de Varsòvia, i inclou peces de Chopin i Brahms. El 2024, el pianista espanyol oferí col·laboracions a l'alçada de l'Orquestra Filharmònica de Tokio, amb Mikhail Pletnev; i amb l'Orquestra Simfònica de Castella i Lleó (OSCyL) i el mestre Vasily Petrenko.

Martín García García, que té un gran sentit de la responsabilitat i el compromís de servir la humanitat, envesteix cada concert amb un propòsit fondo. Independentment de la mida de l'espai o la quantitat de públic, actua amb la convicció que cal oferir un contingut profund a cada persona que escull d'anar a escoltar-lo.

Martín García

piano

esp

Martín García García (Gijón, 1996) es considerado, a sus 27 años, uno de los pianistas con mayor proyección internacional. En 2023 ha ofrecido alrededor de 80 conciertos en todo el mundo (América, Asia, Europa), año marcado por su debut en Corea, México y Brasil. También ha visitado Japón, Estados Unidos, Canadá, Polonia, Italia, España, Portugal, Bélgica, Lituania y Luxemburgo para ofrecer destacados recitales y actuar junto a prestigiosas orquestas como NHK Symphony Orchestra, eoul Philharmonic Orchestra, Hamburg Symphoniker, Warsaw Philharmonic Orchestra, Lithuanian National Symphony Orchestra y Brasilia Orchestra. Cabe destacar que el artista español realizó más de 70 actuaciones en América, Asia y Europa en 2022, logrando hitos significativos como su debut en el Carnegie Hall de Nueva York y una exitosa gira en Japón con 25.000 asistentes en 14 actuaciones. García García ha recibido importantes reconocimientos a nivel mundial, incluyendo el primer premio en la ‘Cleveland International Piano Competition 2021’ y el tercer lugar en la ‘International Chopin Piano Competition 2021’. Lanzó su álbum debut ‘Chopin and His Master’ en 2022, una producción realizada por el propio artista, y su segundo álbum ‘Even-Tide’ se publicará en 2024 en todas las plataformas digitales.

Martín García García ha actuado en importantes escenarios de Europa, América y Asia, recibiendo críticas muy positivas de figuras como Vladimir Krainev, Dmitri Alexeev, Arcadi Volodos, Dimitri Bashkirov, Joaquín Achúcarro y Tatiana Copeland (sobrina de Sergei Rachmaninoff). El pianista español ha ganado primeros premios en numerosos concursos internacionales y nacionales de piano, siendo especialmente destacada su victoria en la ‘Cleveland International Piano Competition 2021’ y su tercer puesto en la ‘International Chopin Piano Competition 2021’. En esta última competición también recibió el premio especial de la Orquesta Nacional de la Filarmónica de Varsovia a la mejor interpretación de un concierto.

Graduado en la Escuela Superior de Música Reina Sofía, donde estudió durante una década bajo la tutela de la profesora Galina Eguiazarova, García García fue honrado por Su Majestad la Reina Reina Doña Sofía con el reconocimiento de ser el Alumno más Sobresaliente de su cátedra. Asimismo, posee un Master en Piano por la ‘Mannes School of Music’ en Nueva York, donde estudió con el renombrado pianista Jerome Rose durante 3 años. El artista asturiano comenzó sus estudios de piano a la edad de 5 años con los profesores Natalia Mazoun e Ilyà Goldfarb.

El año 2022 marcó un punto de inflexión extraordinario en su carrera con más de 70 conciertos en todo el mundo, actuando en lugares icónicos como el Carnegie Hall de Nueva York, el Suntory Hall de Tokio y el Auditorio Nacional de Música de Madrid. Además, publicará su segundo álbum 'Even- Tide' en 2024 en todas las plataformas digitales. El álbum fue grabado en la Sala de Conciertos Nowa Miodowa de Varsovia. Incluye obras de Chopin y Brahms. El pianista español ha comenzado 2024 con colaboraciones de la talla de Tokyo Philharmonic Orchestra junto a Mikhail Pletnev o con la Orquesta Sinfónica de Castilla y León (OSCyL) y el maestro Vasily Petrenko.

Martín García García, quien tiene un fuerte sentido de responsabilidad y un compromiso con servir a la humanidad, aborda cada concierto con un propósito profundo. Independientemente del tamaño del lugar o la audiencia, él cree que hay un contenido profundo que ofrecer a cada persona que ha elegido venir a escuchar.

Martín García

piano

eng

Martín García García (born in Gijón, 1996) is considered, at 27 years old, one of the pianists with the greatest international projection. In 2023, he has performed around 80 concerts worldwide (in America, Asia, and Europe), a year that marked his debut in Korea, Mexico, and Brazil. He has also visited Japan, the United States, Canada, Poland, Italy, Spain, Portugal, Belgium, Lithuania, and Luxembourg to give remarkable recitals and perform alongside prestigious orchestras such as the NHK Symphony Orchestra, Seoul Philharmonic Orchestra, Hamburg Symphoniker, Warsaw Philharmonic Orchestra, Lithuanian National Symphony Orchestra, and the Brasilia Orchestra. It's worth noting that the Spanish artist also gave over 70 performances across America, Asia, and Europe in 2022, achieving significant milestones like his debut at Carnegie Hall in New York and a successful tour in Japan with 25,000 attendees across 14 performances. García García has received major global recognitions, including first prize at the 2021 Cleveland International Piano Competition and third place at the 2021 International Chopin Piano Competition. He released his debut album "Chopin and His Master" in 2022, a production done by the artist himself, and his second one, "Even-Tide", will be released on all platforms in 2024.

Martín García García has appeared in important venues across Europe, America, and Asia, receiving highly positive reviews from figures like Vladimir Krainev, Dmitri Alexeev, Arcadi Volodos, Dimitri Bashkirov, Joaquín Achúcarro, and Tatiana Copeland (niece of Sergei Rachmaninoff). The Spanish pianist has won first prizes in numerous international and national piano competitions, with his victory at the 2021 Cleveland International Piano Competition and his third place at the 2021 International Chopin Piano Competition being particularly noteworthy. In the latter competition, he also received the special award from the Warsaw Philharmonic National Orchestra for the best concerto performance.

He graduated from the Reina Sofía School of Music, where he studied for a decade under Professor Galina Eguiazarova, and was honored by Her Majesty Queen Sofía with the recognition of being the Most Outstanding Student of her chair. He also holds a Master's in Piano from the Mannes School of Music in New York, where he studied with the renowned pianist Jerome Rose for 3 years. Martín García García began his piano studies at the age of 5 with teachers Natalia Mazoun and Ilyà Goldfarb.

The year 2022 marked an extraordinary turning point in his career, with over 70 concerts worldwide, performing in iconic venues like Carnegie Hall in New York, Suntory Hall in Tokyo, and the National Auditorium of Music in Madrid. Additionally, he releases his second album “Even-Tide” in 2024. The album has been recorded at Nowa Miodowa Concert Hall, in Warsaw, and it includes works by Chopin & Brahms. It is available on digital platforms. 2024 has begun with collaborations such as Tokyo Philharmonic Orchestra and Mikhail Pletnev or OSCYL and Vasily Petrenko.

Martín García García, who holds a strong sense of responsibility and a commitment to serving humanity, approaches each concert with a profound purpose. Regardless of the venue’s size or the audience, he believes that there is a profound content to offer to each person who has chosen to come and listen.

Víctor Pablo Pérez

director

Víctor Pablo Pérez

director

cat

Víctor Pablo Pérez va néixer a Burgos, i estudià al Reial Conservatori de Música de Madrid i a la Hochschule für Musik de Múnic.

1980-1988 Director artístic i titular de l'Orquestra Simfònica d'Astúries.

1987 Principal director convidat de l'Orquestra Nacional d'Espanya (ONE).

1986-2005 Director artístic i titular de l'Orquestra Simfònica de Tenerife (OST).

1993-2013 Director artístic i titular de l'Orquestra Simfònica de Galícia (OSG).

Col·labora habitualment amb el Teatro Real de Madrid, el Gran Teatre del Liceu de Barcelona, Festival Mozart de la Corunya, els festivals internacionals de música de Canàries, Peralada, Granada, Santander, Schleswig Holstein, Festival Bruckner de Madrid, Rossini Opera Festival (ROF), Festival de San Lorenzo del Escorial i Quinzena Musical de Sant Sebastià.

Des de la temporada 2013/14, és director artístic i titular de l'Orquestra i Cor de la Comunitat de Madrid (ORCAM).

A més de dirigir habitualment gairebé totes les orquestres de l'Estat espanyol, Víctor Pablo Pérez és convidat a dirigir diverses formacions internacionals, com: la HR-Sinfonieorchester Frankfurt, Berliner Symphoniker, Münchner Symphoniker i Dresdner Sinfoniker, a Alemanya; la Royal Philharmonic Orchestra i la Philharmonia Orchestra de Londres, a la Gran Bretanya; l'Orchestra del Maggio Musicale Fiorentino, Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia di Roma, Orchestra Sinfonica Siciliana, Orchestra Sinfonica RAI di Roma i Orchestra Sinfonica di Milano Giuseppe Verdi, a Itàlia; l'Orchestre National de Lyon i Orchestre National du Capitole de Toulouse, a França; l'Orquestra Simfònica de Jerusalem (Israel); l'Orquestra Simfònica Nacional Filharmonia Narodowa de Polònia; o Helsingborgs Symfoniörkester i Trondheim Symfoniörkester, a Escandinàvia.

De la mateixa manera, col·labora habitualment amb grans solistes, com C. Zimerman, G. Sokolov, A. Volodos, L. O. Andens, P. Lewis, R. Blezatz, F. P. Zimmermann, J. Rachlin, L. Kavakos, A. S. Mutter, Midori, Gil Saham, N. Zneider, S. Chang, A. Steinbacher, G. Kremer, M. Vengerov, R. Fleming, Ma Bayo, A. Arteta, N. Dessay, N. Stuzmman, E. Podles, V. Kasarova, F. Cedolins, I. Mula, P. Domingo, R. Villazón, C. Álvarez, J. Bros, Ma J. Moreno, A. Murray i M. Barrueco, entre molts d'altres.

Víctor Pablo Pérez

director

esp

Nacido en Burgos -España-.

Estudios en el Real Conservatorio de Música de Madrid y en la Hochschule für Musik de Múnich.

1980-1988 director artístico y titular de la Orquesta Sinfónica de Asturias.

1987 principal director invitado de la Orquesta Nacional de España[ONE]

1986-2005 director artístico y titular de la Orquesta Sinfónica de Tenerife[OST].

1993-2013 director artístico y titular de la Orquesta Sinfónica de Galicia [OSG]

Colabora habitualmente con el Teatro Real de Madrid, el Gran Teatre del Liceu de Barcelona, Festival Mozart de la Coruña, Festivales Internacionales de Música de Canarias, Perelada, Granada, Santander, Schleswig Holstein, Festival Bruckner de Madrid, Rossini Opera Festival[ROF], Festival de San Lorenzo del Escorial y Quincena Musical de San Sebastián.

Desde la temporada 2013-2014 ha sido designado director artístico y titular de la Orquesta y Coro de la Comunidad de Madrid [ORCAM]. Víctor Pablo Pérez además de dirigir habitualmente la práctica totalidad de las orquestas españolas, es llamado como director invitado por diferentes formaciones internacionales como: Alemania: HR-Sinfonieorchester –Frankfurt–, Berliner Symphoniker, Münchner Symphoniker y Dresdner Sinfoniker.

Gran Bretaña: Royal Philharmonic Orchestra y Philharmonia Orchestra de Londres.

Italia: Orchestra del Maggio Musicale Fiorentino, Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia di Roma, Orchestra Sinfonica Siciliana, Orchestra Sinfonica RAI di Roma y Orchestra Sinfonica di Milano Giuseppe Verdi.

Francia: Orchestre National de Lyon y Orchestre National du Capitole de Toulouse.

Israel: Orquesta Sinfónica de Jerusalem.

Polonia: Filharmonia Narodowa [Orquesta Sinfónica Nacional].

Escandinavia: Helsingborgs Symfoniorkester y Trondheim Symfoniorkester.

Del mismo modo colabora habitualmente con grandes solistas como C. Zimerman, G. Sokolov, A. Volodos, L. O. Andens, P. Lewis, R. Blezatz, F. P. Zimmermann, J. Rachlin, L. Kavakos, A. S. Mutter, Midori, Gil Saham, N. Zneider, S. Chang, A. Steinbacher, G. Kremer, M. Vengerov, R. Fleming, Mª Bayo, A. Arteta, N. Dessay, N. Stuzmman, E. Podles, V. Kasarova, F. Cedolins, I. Mula, P. Domingo, R. Villazón, C. Álvarez, J. Bros, Mª J. Moreno, A. Murray y M. Barrueco, por sólo citar algunos.

Víctor Pablo Pérez

conductor

eng

Víctor Pablo Pérez was born in Burgos (Spain) and studied at the Real Conservatorio de Música de Madrid and the Hochschule für Musik in Munich.

1980-1988 Artistic Director and Title Conductor at Orquesta Sinfónica de Asturias.

1987 Main Guest Conductor at Orquesta Nacional de España.

1986-2005 Artistic Director and Title Conductor at Orquesta Sinfónica de Tenerife.

1993-2013 Artistic Director and Title Conductor at Orquesta Sinfónica de Galicia.

He regularly collaborates with Teatro Real in Madrid, Gran Teatre del Liceu in Barcelona, Festival Mozart in Coruña, and the International Music Festivals of Canarias, Peralada, Granada, Santander, Schleswig Holstein, Madrid's Bruckner Festival, Rossini Opera Festival (ROF), Festival de San Lorenzo del Escorial and Quincena Musical in San Sebastián.

Since season 2013/14, he is Artistic Director and Title Conductor with the Orquesta y Coro de la Comunidad de Madrid (ORCAM).

Besides regularly conducting almost every Spanish orchestra, Víctor Pablo Pérez is often requested as Guest Conductor by International ensembles, such as: HR-Sinfonieorchester Frankfurt, Berliner Symphoniker, Münchner Symphoniker and Dresdner Sinfoniker, in Germany; Royal Philharmonic Orchestra and London Philharmonia Orchestra, in Great Britain; Orchestra del Maggio Musicale Fiorentino, Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia di Roma, Orchestra Sinfonica Siciliana, Orchestra Sinfonica RAI di Roma and Orchestra Sinfonica di Milano Giuseppe Verdi, in Italy; Orchestre National de Lyon and Orchestre National du Capitole de Toulouse, in France; Jerusalem Symphony Orchestra, in Israel; Filharmonia Narodowa in Poland; or Helsingborgs Symfoniorkester and Trondheim Symfoniorkester, in Scandinavia.

Similarly, he also frequently collaborates with great soloists, such as C. Zimerman, G. Sokolov, A. Volodos, L. O. Andens, P. Lewis, R. Blezatz, F. P. Zimmermann, J. Rachlin, L. Kavakos, A. S. Mutter, Midori, Gil Saham, N. Zneider, S. Chang, A. Steinbacher, G. Kremer, M. Vengerov, R. Fleming, Ma Bayo, A. Arteta, N. Dessay, N. Stuzmman, E. Podles, V. Kasarova, F. Cedolins, I. Mula, P. Domingo, R. Villazón, C. Álvarez, J. Bros, Ma J. Moreno, A. Murray and M. Barrueco, to name a few.

Orquestra Simfònica

de les Illes Balears

Orquestra Simfònica de les Illes Balears

L'Orquestra Simfònica Illes Balears va ser creada l'any 1988 a través de la Fundació Pública de les Balears per a la Música, a instàncies del Govern Balear, l'Ajuntament de Palma i el Consell de Mallorca. La història de l'orquestra es remunta a l'any 1946, any en què es va crear l'Orquestra Simfònica de Mallorca, el primer director de la qual va ser el mestre coreà Eaktay-Ahn. L'orquestra, com es coneix avui dia, va iniciar la seva primera temporada de concerts el setembre de 1989 amb el seu titular Luís Remartínez i la solista Teresa Berganza. Actualment el director titular és Pablo Mielgo, des de l'any 2014.

L'Orquestra, a part de la seva temporada de concerts en l'Auditori de Palma, en el Teatre Principal de Palma, en el Trui Teatre, en l'Auditori de Manacor i a l'estiu en el Castell de Bellver, participa en les Temporades d'òpera de la Fundació Teatre Principal de Palma i dels Amics de l'Òpera de Maó (Menorca). També programa audicions escolars i concerts familiars. Un dels objectius de l'orquestra és donar a conèixer obres de compositors de les Illes Balears, com l'estrena de l'òpera L'arxiduc d'Antoni Parera Fons, amb llibret de Carme Riera, membre de la Reial Acadèmia Espanyola.

L'any 2020, l'OSIB va ser la primera orquestra a tornar als escenaris després del confinament del COVID-19. És important esmentar les actuacions altruistes realitzades pels grups de càmera dels músics de l'orquestra al canal de Youtube sota el títol “Sonam per Tu” durant la pandèmia del COVID-19. Ha ofert nombrosos concerts fora de les illes, entre ells a Sant Sebastià, Santander, València, Oviedo, així mateix a l'Auditori Nacional i en el Teatre Reial a Madrid, en el Palau de la Música a Barcelona. Ha actuat a Perpinyà, Canes, Zúric, en el Musikverein de Viena, el Radio Hall France de París i a la Sala de Drets Humans de l'ONU a Ginebra. Des de 1989 l'Orquestra ha acompanyat a solistes de rellevància internacional, com Alicia de Larrocha, Maurice André, Jean Pierre Rampal, Salvatore Accardo, Khatia Buniatishvili, Giuliano Carmignola, Kiri Te Kanawa, Joaquín Achúcarro, Joan Pons, María José Montiel, Lisa Larsson, Francisco Fullana, Maria del Mar Bonet i Raphael, entre d'altres.

Premis, distincions:

- Premi Rotary Mallorca Humanitats 2010-2011, el maig de 2011.
- VI Premis Onda Cero Mallorca 2017, categoria de Música.
- Medalla d'Or de les Illes Balears, el 2020, la major distinció de la Comunitat Autònoma.

La Simfònica compta amb un segell discogràfic que li permet distribuir els seus enregistraments per diferents plataformes musicals com Spotify, Apple Music, Amazon Music, Google Play Music, entre d'altres. En aquests moments la Simfònica està construint la seva nova seu, la Caixa de Música, que serà un referent internacional com a espai escènic musical, i el primer edifici públic d'una orquestra a Espanya, amb una forta col·laboració publicoprivada.

Orquestra Simfònica

de les Illes Balears

esp

La Orquesta Sinfónica Illes Balears fue creada en el año 1988 a través de la Fundació Pública de les Balears per a la Música, a instancias del Gobierno Balear, el Ayuntamiento de Palma y el Consejo de Mallorca. La historia de la orquesta se remonta al año 1946, año en el que se creó la Orquesta Sinfónica de Mallorca, cuyo primer director fue el maestro coreano Eaktay-Ahn. La orquesta, como se conoce hoy en día, inició su primera temporada de conciertos en septiembre de 1989 con su titular Luís Remartínez y la solista Teresa Berganza. Actualmente el director titular es Pablo Mielgo, desde el año 2014.

La Orquesta, a parte de su temporada de conciertos en el Auditorium de Palma, en el Teatro Principal de Palma, en el Trui Teatre, en el Auditori de Manacor y en verano en el Castillo de Bellver, participa en las Temporadas de ópera de la Fundación Teatro Principal de Palma y de los Amics de l'Òpera de Maó (Menorca). También programa audiciones escolares y conciertos familiares. Uno de los objetivos de la orquesta es dar a conocer obras de compositores de las Islas Baleares, como el estreno de la ópera L'arxiduc de Antoni Parera Fons, con libreto de Carme Riera, miembro de la Real Academia Española. En el año 2020, la OSIB fue la primera orquesta en regresar a los escenarios después del confinamiento del COVID-19. Es importante mencionar las actuaciones altruistas realizadas por los grupos de cámara de los músicos de la orquesta en el canal de Youtube bajo el título “Sonam per Tu” durante la pandemia del COVID-19.

Ha ofrecido numerosos conciertos fuera de las islas, entre ellos en San Sebastián, Santander, Valencia, Oviedo, así mismo en el Auditorio Nacional y en el Teatro Real en Madrid, en el Palau de la Música en Barcelona. Ha actuado en Perpiñán, Cannes, Zurich, en el Musikverein de Viena, el Radio Hall France de París y en la Sala de Derechos Humanos de la ONU en Ginebra. Desde 1989 la Orquesta ha acompañado a solistas de relevancia internacional, como Alicia de Larrocha, Maurice André, Jean Pierre Rampal, Salvatore Accardo, Khatia Buniatishvili, Giuliano Carmignola, Kiri Te Kanawa, Joaquín Achúcarro, Joan Pons, María José Montiel, Lisa Larsson, Francisco Fullana, Maria del Mar Bonet y Raphael, entre otros.

Premios, distinciones:

- Premi Rotary Mallorca Humanitats 2010-2011, en mayo de 2011.
- VI Premios Onda Cero Mallorca 2017, categoría de Música.
- Medalla de Oro de las Illes Balears, en 2020, la mayor distinción de la Comunidad Autónoma.

La Sinfónica cuenta con un sello discográfico que le permite distribuir sus grabaciones por diferentes plataformas musicales como Spotify, Apple Music, Amazon Music, Google Play Music, entre otros. En estos momentos la Sinfónica está construyendo su nueva sede, la Caixa de Música, que será un referente internacional como espacio escénico musical, y el primer edificio público de una orquesta en España, con una fuerte colaboración público-privada.

Orquestra Simfònica

de les Illes Balears

eng

The Symphony Orchestra of the Balearic Islands (OSIB) was founded in 1988, by means of a public entity known as “Fundació Pública de les Balears per la Música”, at the request of the Balearic Government, Ajuntament de Palma and Consell de Mallorca. The history of the orchestra dates back to the 1940s, and its first conductor was Korean maestro Eaktay-Ahn. Nevertheless, the OSIB as we know it today performed its première concert season in September 1989, with Principal conductor and Artistic director Luís Remartínez, and soloist Teresa Berganza. Maestro Pablo Mielgo has been the OSIB's Principal Conductor since 2014. Apart from its concert season at Auditorium de Palma, Teatre Principal de Palma, Trui Teatre and Auditori de Manacor and summers at Bellver Castle, the OSIB regularly takes part in the opera seasons with Fundació Teatre Principal de Palma and “Amics de l'Òpera de Maó” (Menorca). Moreover, the OSIB develops a comprehensive educational programme, including school performances and family concerts. One of our main goals is to release the works of Balearic composers. An example of that is the première of Antoni Parera Fons' opera, L'Arxiduc, with libretto by Carme Riera, member of the Real Academia Española.

In 2020, the OSIB was the first orchestra to go back on stage after Covid-19 lockdown. It is worth mentioning that the chamber groups formed by the orchestra's musicians had performed a series of voluntary concerts under the title “Sonam per Tu” (We play for you), through the OSIB's YouTube channel, during the pandemics. The OSIB has performed in concert beyond the Balearic Islands, in places like San Sebastián, Santander, Valencia, Oviedo, the Auditorio Nacional and Teatro Real in Madrid and Palau de la Música in Barcelona, among others; as well as in Perpignan, Cannes, Zurich, Musikverein Vienna, Radio Hall France in Paris and at The Human Rights and Alliance of Civilizations Room in Geneva.

Since 1989, the OSIB has accompanied renowned international solo acts such as Alicia de Larrocha, Maurice André, Jean Pierre Rampal, Salvatore Accardo, Khatia Buniatishvili, Giuliano Carmignola, Kiri Te Kanawa, Joaquín Achúcarro, Joan Pons, María José Montiel, Lisa Larsson, Francisco Fullana, Maria del Mar Bonet and Raphael, among others. Awards and recognitions:

- “Rotary Mallorca” Prize in Humanities 2010/2011.
- VI “Onda Cero Mallorca” Awards, Music category 2017.
- Gold Medal of the Balearic Islands 2020 (the most important award from the autonomous Government).

The OSIB has a label which allows us to distribute our recordings across a number of music platforms, such as Spotify, Apple Music, Amazon Music and Google Play Music, among others. The new headquarters of the OSIB are currently under construction. Once finished, Caixa de Música will be the first public building for an orchestra in Spain, with a strong collaboration of public and private funding, and will become an international reference for music hall spaces.

Plantilla OSIB

PRIMERS VIOLINS

Smerald Spahiu, concertino
Gina Nicola, concertino associat
Jennifer Peck, solista, ajudant de concertino
Paula Marqués
Gloria Grati
Gabriel Martí
Andrei Melkumov
Maria Luisa Payeras
Christine Schedukat
Marc Nogués
Víctor Ros (interí)
Cristina Sánchez de las Matas (interí)

SEGONS VIOLINS

Barbara Walus, solista
Sebastià Pou, ajudant de solista
Carmen Fullana
Roberto Moragón
Beth Super
Francisco Sard
Manel Barrios
Benjamin Payen (interí)
Joel Doraci*
Raquel Aparisi*

VIOLES

Sonia Krasnova, solista
Marta Hatler, ajudant de solista
Miguel Arola
Filippo Maschio
Lluís Oliver
Elisabeth Romero
Hanga Zsofia Fehér
Clara Mascaró (interí)
Raquel Cobo (interí)

VIOLONCELS

Ibolya Rózsás, ajudant de solista
Jorge Giménez, ajudant de solista (interí)
Felipe Temes
Manuela Torres
Llorenç Rosal
Leila El Charef (interí)
Daniel Orgaz*
Pol Alabort*

CONTRABAIXOS

Martin Gregg, solista
Jozef Szafranski, ajudant de solista
Philip Dawson
Wojciech Sobolewski
Marc Colomer*
Pablo Fernández*

FLAUTES

Josep Miralles, solista
Laura Leena Pauni, ajudant de solista

FLAUTA/FLAUTÍ

Enrique Sánchez, ajudant de solista

OBOÈS

Javier Arnal, solista
Jordi Miralles, ajudant de solista

OBOÈ/CORN ANGLÈS

Claudia Sánchez, ajudant de solista (interí)

CLARINETS

Pablo Tirado, solista (interí)
Juan José Pardo, ajudant de solista

CLARINET/CLARINET BAIX

Sílvia Insa, ajudant de solista

FAGOTS

José Vicente Tatay, solista
Gerard Beltran, ajudant de solista

FAGOT/CONTRAFAGOT

Joana Rullan, ajudant de solista
Patricia Pazos, ajudant de solista (interí)

TROMPES

Nigel Carter, solista
José Fortea, solista
Miriam Merino, ajudant de solista
Joan Barceló, ajudant de solista
César Guillem, ajudant de solista

TROMPETES

Michel Herment, solista
Cyril Pouillet, ajudant de solista
Samuel García, ajudant de solista

TROMBONS

Jean Christophe Brunet, solista
Vicente M. Cascales, ajudant de solista
Miquel Sáez, ajudant de solista

TUBA

Tobies Isern, solista

TIMPANI

Sabela Castro, solista (interí)

PERCUSSIÓ

Susana Pacheco, ajudant de solista
Juan C. Murgui, ajudant de solista

ARPA

Cristina Badía, solista

COL.LABORADORS

Bernat Martí, violí
Guillem Gadea, violí
Iñaki Crespo, violí
Julia Ferriol, violí
Beatriz Torres, viola
Lourdes Pons, viola
Lucía Albort, viola
Jaime Cabrera, viola
Maria Biarge, violoncel
Marie Delbousquet, violoncel
Pablo Moreno, contrabaix
Marcos Morales, percussió
Carlota Cáceres, percussió
Pau Buforn, percussió
Miquel Estelrich, celesta

BORSA DE TREBALL SOIB*

OSIB

Orquestra Simfònica
Illes Balears

FRANCISCO FULLANA & OSIB

LES QUATRE ESTACIONS

A. VIVALDI

13.03.2025 | 20.00 H

TEATRE PRINCIPAL DE PALMA

L.v. Beethoven
Simfonia núm. 8, op. 93
A. Vivaldi
Les Quatre Estacions

Solista Violí - Director
Francisco Fullana
Orquestra Simfònica
Illes Balears

Entrades: Taquilles Teatre Principal de Palma
www.simfonicadebalears.com

**Govern de les
Illes Balears**
Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports

**Teatre
Principal**

**Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports**
Agència d'Estratègia Turística

El Corte Inglés

GERÈNCIA

Cristina Martínez

EQUIP ARTÍSTIC

Pablo Mielgo Carrizo, director titular

EQUIP TÈCNIC

Margalida Gomila, cap d'administració
Katalin Szentirmai, arxiu i documentació musical
Maria del Mar Furió, serveis artístics
Juan Ramon Garcia, faristoler
Aina Gayart, auxiliar
Francisca Pallicer, auxiliar
Gustavo Riutort, serveis generals

Patronat de la fundació OSIB

PRESIDENT

Jaume Bauzà, conseller de Turisme, Cultura i Esports

VICEPRESIDENTA

Ricarda Margarita Vicens, directora general de Cultura

VOCALS NATS

Bartomeu Alcover, director general de Pressuposts
María Isabel Sáez, secretària general de la Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports
Antoni Mesquida, director general de Funció Pública

VOCALS ELECTES

Pedro Vidal, secretari autonòmic de Cultura i Esports
Bartomeu Riera, director adjunt IEB
Catalina Barceló, directora general d'Economia i Estadística

Govern de les Illes Balears
Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports

**Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports**
Fundació Orquestra Simfònica

Fundació Turística i Cultural de les Illes Balears

**Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports**
Agència d'Estratègia Turística

